

Herrer erindre, at paa Birkholm er der kun ca. 80 Mennesker, saa vidt jeg ved, det er altsaa 110 Kr., som Staten skulde betale pr. Hoved for store og smaa, unge og gamle, for at faa denne Telefonforbindelse anlagt. Jeg erkender, at der er endda færre Mennesker paa Hjortø, saa man kunde fra Birkholms Side med en vis Ret sige, at naar de faa det store Statstilskud, hvorfor skulle *vi* saa ikke have det. Men det maa ikke glemmes, at Hensigten med at forlænge det til Hjortø, var i nogen Grad ogsaa at komme Birkholm imøde. De Herrer maa huske paa, at det er et Spørgsmaal af nogen økonomisk Betydning, thi selv om det ikke er store Summer, Statskassen her skulde udrede, saa er der mange Øer i Landet, og skulde de have Statstilskud i det samme Forhold, ved jeg ikke ret, om man har overset Betydningen deraf. Hvis der indenfor Rigsdagen er Villighed til at vove sig ind paa disse Bevillinger, vil jeg saamænd nødig spille den haarde, for jeg forstaar godt alt, hvad der taler for, at de Folk meget ønske Telefonforbindelse. Dog vil jeg i hvert Fald forbeholde mig at forhandle med min Kollega Finansministeren derom, thi det kunde jo være, at *han* vilde finde, at den Slags Bevillinger antog et Omfang, som var betænkeligt.

Det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) har stillet et Ændringsforslag og paa Grund deraf rejst Spørgsmaalet om, hvorledes det gaar med Udvidelsen af Trafik- og Fiskerihavnene ved Esbjerg. Jeg skal der sige, at jeg har haft dette Spørgsmaal under meget nøje Overvejelse, omtrent lige siden jeg tiltraadte Ministeriet; det ærede Medlem ved jo ogsaa, at jeg i den Anledning har været i Esbjerg i afvigte Sommer for selv at sætte mig ind i Forholdene, og jeg skal villig indrømme overfor det ærede Medlem, at jeg fik det Indtryk, at der trænges til en Udvidelse i begge Retninger, baade af Trafikhavnen og af Fiskerihavnen. Imidlertid har jeg først for et Par Dage siden fra Vandbygningsvæsenet modtaget Projekter til disse Udvidelser. Der har tidligere foreligget Projekter i saa Henseende, saa at man kunde sige: hvorfor saa sætte ny i Gang? Men det ærede Medlem ved jo lige saa vel som jeg — om ikke andetsteds fra saa fra de Forhandlinger, som førtes ved de tre Ministres Besøg i Esbjerg den 7. Juni f. A. —, at der er forskellige Tanker om, til hvilken Side disse Udvidelser skulde foregaa. Derfor er det, at man, inden Sagen blev forelagt paa Rigsdagen, har fundet det rigtigt

at lade udarbejde Projekter i de Retninger, som Befolkningen ønsker, eller som der er blevet taget til Orde for, for at Ministeren og siden Rigsdagen kan staa med det fornødne Grundlag, naar Afgørelsen skal træffes. Dette har selvfølgelig forskaffet vore Ingeniører adskilligt yderligere Arbejde. Dette er imidlertid nu for et Par Dage siden indsendt til Ministeriet, hvorefter jeg straks med Iver har kastet mig over Undersøgelsen af disse Projekter og skal fortsætte dermed, indtil jeg bliver i Stand til at tage mit Standpunkt og saa kan forelægge et af Projekterne for det høje Ting. — hvortil naturligvis ogsaa hører, at jeg kan faa Finansministerens Tilslutning til de betydelige Udgifter, det vil drage med sig, thi det er jo Millioner, det drejer sig om. I denne Forbindelse vil jeg nævne den Anskuelse, som er kommen frem, at disse mange Penge til Udvidelse af Trafikhavne ikke burde bevilges, uden at man samtidig gav Afkald paa den Subvention, som nu fra Statens Side ydes Esbjerg—Parkeston Routen. Jeg henstiller til ærede Medlemmer at overveje disse to Ting i Forening.

Det ærede Medlem dvælede i denne Forbindelse ved det Færgeprivilegium, som eksisterer imellem Esbjerg og Fanø. Det ligger jo ganske vist noget uden for de Sager, vi her have Lov at beskæftige os med, men naar dette Spørgsmaal kommer til at foreligge for mig i Ministeriet gennem et Andragende eller paa anden Maade, skal jeg tage det under Overvejelse; det har endnu ikke foreligget. At det er en forældet Indretning, er sikkert nok, men ogsaa som saadan kan det blive for dyrt for Staten at skulle afskaffe det, thi det er jo Statens økonomiske Hjælp, man her paakalder.

Jeg kommer saa til det ærede Medlem for Bræstrup (Laust Jensen), som af den Bevilling, der søges til et Dobbeltspor mellem Fredericia og Taulov, tog Anledning til en Drøftelse af, hvorvidt dette overhovedet er nødvendigt. Han havde navnlig to Indvendinger herved. Den første var den, at man maatte kunne undvære Dobbeltsporet, naar man i Stedet derfor fik en Krydsningsstation paa Vejen imellem Taulov og Fredericia samt et Omløbsspor ved Andst Billelsalgsted. Med Hensyn til det sidste kan jeg sige det ærede Medlem, at dette har man stærkt haft Opmærksomheden henvendt paa; det blev fra Begyndelsen af netop i Forbindelse med dette Stykke Dobbeltspor krævet fra Generaldirektionens Side, at man